

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12Csp/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201999
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6617201999.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v spore žalobcu W. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A., A. S. XX, štátny občan SR, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava 2, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zast. De minimis, spol. s r. o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Lovinského 22, IČO: 36 868 949, v konaní o zaplatenie sumy 1 147,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie sumy 1 147,37 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 11.02.2017 do zaplatenia sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva od žalobcu náhrada trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, osobitným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 147,37 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 11.02.2017 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Uviedol, že dňa 11.06.2015 uzatvoril so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 612250781 (ďalej len Zmluva o spotrebiteľskom úvere). Na základe vyššie menovanej zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1 900,--Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným súvisiacu Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612250781 (ďalej len Zmluva o poskytnutí služby Komfort). Pohľadávka žalobcu uplatňovaná v tomto konaní vznikla titulom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu tým, že prijímal od žalobcu peňažné plnenie, na ktoré neexistoval právny titul. Žalobca mal uzatvoriť so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere (vyššie špecifikovaná) a súčasne ten istý deň malo dôjsť aj k uzatvoreniu súvisiacej zmluvy o poskytnutí služby Komfort. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu zmluvu o poskytnutí služby Komfort, od ktorých žalobca odvodzuje svoj nárok, majú zásadné zákonné nedostatky a obsahujú ustanovenia v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho je zmluvu o spotrebiteľskom úvere nevyhnutné považovať za absolútne neprávny úkon.

3. Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o poskytnutí služby Komfort (špecifikovaná v čl. I. žalobného návrhu) sa žalovaný zaviazal, že žalobcovi bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (špecifikácia v čl. I. žalobného návrhu) Žalobca má za to, že vyššie špecifikovaná Zmluva o poskytnutí služby Komfort má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič

nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobcu žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zhrnul tento poplatok do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o poskytnutí služby Komfort bola pri doplnkovej zmluve percentuálne vo výške 60,50 % z poskytnutého úveru. Má za to, že Zmluva o poskytnutí služby Komfort je doplnkovou službou, ktorá je spojená a úzko súvisí so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu by sa Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiaca Zmluva o poskytnutí služby Komfort mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o poskytnutí služby Komfort k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dôvodiť aj z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o poskytnutí služby Komfort. V súvislosti s uzavretou Zmluvou o poskytnutí služby Komfort žalobca poukázal na to, že táto Zmluva nie je samostatne označená číslom.

4. Žalobca poukázal na § 52a Občianskeho zákonníka (ďalej OZ): „ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami“. Zmluva o poskytnutí služby Komfort bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobca z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, čím sa poskytnutý úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u neho v domácnosti. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobcu, ale bola daná len ako podmienka poskytnutia úveru.

5. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť odmena za doplnkovú službu zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. Žalobca poukazuje aj na skutočnosť, že žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 29,80 % pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o poskytnutí služby Komfort je niekoľko násobne vyššia (pre ilustráciu ide o RPMN približne vo výške 108,32 % -(výpočet <http://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>). V skutočnosti teda spotrebiteľ (žalobca) za úver zaplatí celkom 87,96 % odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo pri priemerných úrokoch v bankách je doslova úžernícke plnenie. Požiadavku na takéto plnenie nie je možné inak pomenovať len ako úžera, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok.

6. Žalobca ďalej uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len ako zákon 129/2010 Z. z.) a súčasne sú v nej viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu spotrebiteľskej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (musí byť uvedená konkrétnym dátumom). V prípade, že údaj o konečnej splatnosti v zmluve absentuje považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znály dodávateľ vedomý. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (100). Úmyslom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzrozumený so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytnutého úveru.

7. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súčasne v súlade s § 9 ods. 2 písm. l) absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má taktiež za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znály dodávateľ rovnako vedomý. S dôrazom na tzv. legálny výklad (dôvodová správa) daného ustanovenia je potrebné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by

uvedené bolo zrejme. Predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahuje.

8. V rámci samotného textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je nijakým spôsobom špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Nakoľko v zmluve absentuje okruh plnení, ktoré majú byť poskytované spotrebiteľovi ako protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je zrejme, že v zmluvách absentuje skutočné protiplnenie pre spotrebiteľa. Z uvedeného môžeme vyvodiť, že z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t. j. za neplatný, keďže dojednaním "iluzórneho" poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu.

9. Na základe vyššie uvedeného možno podľa žalobcu označiť konanie žalovaného ako úžernícke konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a ktoré spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ako celku. V danom prípade ide i o obchádzanie zákona, keďže žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy, a to na zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Má za to, že žalovaný postupoval voči žalobcovi bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobcu porušil tým, že v zmluvách použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, najmä:

a) obchodný zástupca (mandatár) poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o poskytnutí služby komfort,

b) v Zmluve o úvere neuviedol skutočné RPMN.

Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dôsledkom absolútnej neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že žalovaný mal nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru, t.j. iba na vrátenie takej sumy, aká bola reálne žalobcovi poskytnutá na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súvisiacim dôsledkom je súčasne aj skutočnosť, že všetky peňažné plnenia žalobcu, prijímané nad rámec istiny jednotlivých poskytovaných úverov, je nutné považovať za bezdôvodné obohatenie, nakoľko došlo k získaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovaného na úkor žalobcu bez právneho titulu.

10. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 04. októbra 2013, sp. zn. 36C/69/2011, podľa ktorého „zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, v ktorej je uvedený administratívny poplatok a zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná. K tomuto záveru dospel súd s ohľadom na zistenú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnováha je daná skutočnosťou, že zmluvná podmienka (administratívny poplatok) netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie (odmenou je dohodnutý úrok za poskytnutie úveru) je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za bližšie neurčené služby spoločnosti Provident Financial, s.r.o. musí spotrebiteľ zaplatiť poplatok, ktorý vo svojom rozsahu takmer zodpovedá dohode o odmene za poskytnutie celého úveru, t.j. tento bližšie neidentifikovaný poplatok zdvojnásobuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru, týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko táto zmluvná podmienka je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za v zásade spotrebiteľom nepožadovanú službu - osobné vyberanie splátok úveru prostredníctvom pracovníkov spoločnosti Provident Financial, s.r.o. má spotrebiteľ zaplatiť sumu, ktorá predstavuje viac ako polovicu z poskytnutého úveru. Z čoho jednoznačne vyplýva, že takto dohodnutá odmena za osobné inkasovanie splátok úveru podstatne a niekoľkonásobne zvyšuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Aj keď ide o samostatnú zmluvu, táto zmluva priamo súvisí so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere". Tiež aj rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2013, sp. zn.: 12C/63/2013: Okresný súd v Lučenci považoval Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ktoré boli uzatvorené v ten istý deň ako Zmluvy o spotrebiteľských úveroch medzi účastníkmi konania za doplnkovú službu súvisiacu s úverom, a preto odplata za službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru vo výške vyššej ako 50 % samotného poskytnutého úveru, mala byť podľa § 2 písm. g) zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. Súd poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak by táto odmena zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola zahrnutá do nákladov úveru, a teda aj do RPMN, podstatne by zvýšila hodnotu RPMN uvedenú v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd uveril tvrdeniam

žalobcov, že v prípade poskytnutia druhého a ďalšieho úveru zo strany žalovaného spotrebiteľom, pokiaľ nemajú splatený niektorý z úverov, môžu uzatvoriť Zmluvu o spotrebiteľskom úvere len s podmienkou uzatvorenia súčasne aj Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Pre spotrebiteľa to v konečnom dôsledku znamená, že tento súbežný úver už nemôže splácať v pobočke žalovaného, ani vkladom na jeho účet, ale že splátky bude raz týždenne chodiť osobne v hotovosti do domácnosti vyberať obchodný zástupca žalovaného za odmenu. Súd mal jednoznačne za preukázané, že podmienkou uzatvorenia takýchto spotrebiteľských úverov bola uvedená doplnková služba. Okresný súd usúdil, že je nelogické, aby spotrebiteľ z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čím sa jeho úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru v jeho domácnosti a platiť mu za to odmenu. Už aj zo skutočnosti, že ak v tom čase mal spotrebiteľ už jeden úver a ten platí buď na pobočke žalovaného alebo vkladom na účet v banke, kde by mohol pri týchto úhradách zároveň uhrádzať aj iný úver, ktorý ma od žalovaného, je nelogické, aby dobrovoľne platil odmenu na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru obchodnému zástupcovi za odplatu 50 % z úveru a tým ešte aj obmedzoval svoje súkromie pri jeho návštevách v domácnosti. Súd mal za to, že táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť spotrebiteľa, ale bola daná ako podmienka poskytnutia ďalšieho úveru zo strany žalovaného, resp. jeho obchodného zástupcu. Podľa názoru súdu chcel žalovaný uzatvorením Zmluvy o zabezpečení splátok úveru obísť zákon tým, že odmenu obchodného zástupcu nezahrnul do celkových nákladov súvisiacich so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako doplnkovou službou. Súd mal za to, že vo výške odmeny obchodného zástupcu, ktorá predstavuje 50 % z poskytnutého úveru sa skrývajú aj skryté úroky z úveru. Súd preto Zmluvy o zabezpečení splátok úverov, ktoré boli uzavreté súčasne so Zmluvami o spotrebiteľských úveroch posúdil za absolútne neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.06.2013, sp. zn.: 41Cob/139/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že zmluva o úvere je neplatná. Okresný súd mal za to, že dojednanie poplatku v úverovej zmluve, ktorý tvorí podstatnú časť odplaty za poskytnutý úver cca vo výške 5-násobku úrokového výnosu (čo je klasická odplata za poskytnutie finančných prostriedkov) bez bližšieho popisu funkcie a dôvodnosti tohto poplatku je neplatným právnym úkonom z dôvodu rozporu s ust. § 39 OZ. Podľa názoru súdu dojednanie tak vysokého a ničím nekonkretizovaného administratívneho poplatku, kedy je celková ročná odplata za úver vyššia ako cca 70 %, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu pri neplatnosti dojednaní o administratívnom poplatku je s prihliadnutím na ochranu dlžníka ako spotrebiteľa posudzovaný právny úkon neplatný ako celok. Práve výška administratívneho poplatku je pre nebankovú spoločnosť nosnou časťou právneho úkonu zmluvy o úvere z dôvodu, že ide o časť právneho úkonu, zabezpečujúcu nebankovej spoločnosti dosiahnutie rozhodujúcej časti zisku z úverového obchodu, ktorý uzaviera, čo je jeho základným cieľom, pričom miera zisku, plynúca z úrokového výnosu je vo vzťahu k tomuto poplatku zanedbateľná. Krajský súd doplnil odôvodnenie tým, že administratívny poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá odporuje právnym predpisom, je v rozpore dobrými mravmi a preto je neplatná.

11. Plnenie, ktoré spotrebiteľ poskytne žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 457 OZ „ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal“. Bezdôvodné obohatenie predstavuje uhradená suma zo strany žalobcu, ktorá presahuje reálne poskytnuté finančné prostriedky. Na základe predkladanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že žalobcovi bola od žalovaného poskytnutá celková čiastka úveru 1 900,--Eur (istina úveru vyplývajúca zo zmluvy) a uhradil žalovanému k predmetnej zmluve sumu vo výške 3 047,37 Eur. Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou zmluvou o úvere vo výške 1 147,37 Eur. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko bez právneho titulu prijal úhradu od žalobcu nad rámec istiny úveru dňa 24.03.2016 vo výške 1 147,37 Eur (úhrady 3 047,37 Eur - istina úveru 1 900,-- Eur).

12. Na základe predžalobnej výzvy zo dňa 06.02.2017 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 10.02.2017. Žalobca má za to, že žalovaný sa odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda odo dňa

11.02.2017, dostal do stavu omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobcovi. Žalobca si preto uplatňuje zákonné úroky z omeškania odo dňa 11.02.2017 do zaplattenia.

13. Žalobca k odporu žalovaného písomne uviedol, že podstata argumentácie a tvrdení žalobcu stojí a odvíja sa od jednej základnej skutočnosti, a sice, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval v rozpore s platným právom (úžerná odplata, nerešpektovanie výpočtu RPMN podľa zák. č. 129/2010 Z. z., nekalé obchodné praktiky), čo má za následok, že na strane žalovaného neexistuje platný právny titul na prijatie akejkoľvek odplaty za poskytnutie úveru. Zotráva na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, je v rozpore so zákonom. Poukázal najmä na rozpor s § 3 ods. 1, § 39 a § 39a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len "zákon o spotrebiteľských úveroch" alebo "zákon č. 129/2010 Z. z."). Absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvodzuje s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka (rozpor s dobrými mravmi). Súčasne poukázal aj na rozpor s § 39a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsobuje civilnoprávnu úžeru. V dôsledku neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je logicky neplatnou aj zmluva o poskytnutí služby Komfort (ďalej len "zmluva o doplnkovej službe"), ktorá sa svojim trvaním viaže na hlavný záväzkový vzťah.

14. Dikcia § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nasledovná: "na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa...", pričom v súvislosti s pojmom "celkové náklady spotrebiteľa" odkazujeme na § 2 písm. g) toho istého zákona: "...do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok." Odmena za výber splátok v hotovosti mala byť jednoznačne súčasťou RPMN, keďže ide o doplnkovú službu a uzavretie zmluvy o doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na vyššie prezentované argumenty ako aj obchodnú prax žalovaného v súvislosti s uzatváraním zmlúv o spotrebiteľských úveroch (ktorá je určite známa aj súdu z jeho činnosti) máme za to, že odmena zo zmluvy o doplnkovej službe mala byť zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda mala vstúpiť aj do vzorca na výpočet RPMN. Súdny dvor EÚ vyslovil názor, že zavádzanie v otázke RPMN má vplyv na zrozumiteľnosť ceny spotrebiteľského úveru (uznesenie C-76/10 POHOTOVOST/ X.). Nesprávna RPMN je zavádzaním v podstatnej informácii pre spotrebiteľa a takúto prax označil Súdny dvor EÚ za klamlivú obchodnú praktiku (nekalú). Konštatoval to v rozsudku C-453/10 Perenič/S.O.S. Financ.

15. Pokiaľ by si žalobca skutočne mohol dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok "svojpomocne" - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejmé, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodol a tak si ušetril náklady umelo predražujúce úver. Je úplne nelogické ba až absurdné, aby žalobca sám požadoval uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe resp. si túto službu sám slobodne a vážne zvolil, nakoľko "odmena" za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného v domácnostiach klientov vrátane žalobcu, za ktoré si klienti ešte aj platili (hoci žalovaný zámerné nezahrnul odmenu za výber do RPMN), slúžili výlučne záujmom žalovaného. Pravidelný osobný výber splátok je pre žalovaného výlučne nástrojom na zlepšenie platobnej disciplíny jeho klientov dlžníkov ale nijako neslúži záujmom samotných klientov. Žalobca nebol reálne oboznámený s dobrovoľným charakterom zmluvy o doplnkovej službe a zmluvu o doplnkovej službe podpísal iba z dôvodu, že mu bola predložená ako povinná súčasťou zmluvnej dokumentácie, bez ktorej podpisu by úver nedostal. Žalobca musel teda automaticky, bez možnosti voľby, podpísať aj zmluvu o doplnkovej službe, iná možnosť nebola a odmena za túto službu sa mala preto jednoznačne premietnuť do RPMN. Z uvedeného plynie, že uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe bolo nesporne nevyhnutnou podmienkou získania spotrebiteľského úveru.

16. Na základe podrobnej znalosti praxe a osobných informácií od cca. 100 bývalých klientov žalovaného z okresov Lučenec a Rimavská Sobota zastáva jednoznačne názor, že obchodní zástupcovia žalovaného systematicky ponúkali klientom osobný výber splátok ako jedinou možnosť úhrady úveru. Postup obchodných zástupcov žalovaného, opierajúc sa o jemu známe vyjadrenia klientov, hodnotí ako hrubé zneužitie dôvery na úkor klientov žalovaného. O spomenutej praxi žalovaného pri uzatváraní

zmlúv svedčia čestné prehlásenia klientov žalovaného, ktoré predložil. Všetky predložené čestné prehlásenia zachytávajú podstatu priebehu pravidelne sa opakujúceho skutkového deja pri poskytovaní úverov zo strany žalovaného.

17. Žalobca na pojednávaní súdu dňa 24.10.2017 uviedol, že vypočutý svedok G. U., obchodný zástupca, s ktorým uzatváral Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o doplnkovej službe Komfort, hovoril pravdu a doplnkovú službu Komfort si vybral dobrovoľne, aby nemusel chodiť do banky, nakoľko pracuje ako kamionista. S Providentom mal uzatvorených viacero zmlúv, presne si nepamätá koľko, ale prvé boli ešte v čase, keď platili slovenské koruny. Vedel aj o možnosti splácať úver iným spôsobom ako tým, že chodili obchodní zástupcovia vyberať splátky k nemu domov a v čase uzatvorenia zmluvy mal aj účet v banke, a aj v súčasnosti má. Obchodný zástupca mu povedal, že čo sa týka zmluvy o poskytnutí služby Komfort, že ide o dobrovoľnú službu. Nikdy nepodal žiadnu sťažnosť na obchodného zástupcu.

18. Zástupca žalobcu na pojednávaní súdu dňa 24.10.2017 uviedol, že i napriek tomu, že sám klient vypovedal tak, že zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby Komfort podpísal dobrovoľne, trvá na podanej žalobe a poukázal na zápisnicu z pojednávania na Okresnom súde Lučenec spisová značka 13Csp/117/2016, kde bola vyslúchnutá svedkyňa P. T., čo bola nadriadená obchodnému zástupcovi G. U., a ktorá potvrdila, že existovali jednotné pokyny pre obchodných zástupcov ako postupovať pri poskytovaní úverov, a uviedla, že ak chcel klient získať úver na predplatenú platobnú kartu, musel podpísať zmluvu o doplnkovej službe, čo bol aj prípad žalobcu. Výpoveď svedkyne P. T. v konaní spisová značka 13Csp/117/2016 sa netýka iných zmlúv, ale všeobecne všetkých zmlúv, kde podľa neho patrí aj zmluva samotného žalobcu. Súčasťou celkových úverových nákladov spotrebiteľa by mala byť odmena za doplnkovú službu vždy, bez ohľadu na to, či tu možnosť voľby bola alebo nie, pretože otázka splácania úveru je integračnou súčasťou zmluvy o úvere.

19. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe sú nepravdivé, navyše tieto žalobca ničím nepreukazuje. Žalovaný trvá na tom, že ním používané zmluvy sú platné, majú všetky príslušnými právnymi predpismi stanovené náležitosti a neobsahujú neprijateľné podmienky, všetky súvisiace nesprávne tvrdenia žalobcu, preto popiera. Žalovaný namieta, že nepoužíva nekalé obchodné praktiky a žalobca všetky zmluvy so žalovaným uzavrel dobrovoľne. Žalovaný namieta, že žalobný návrh na plnenie uvedený v žalobe je neprípustný už len z hľadiska toho, že v ňom absentuje vyjadrenie synalagmatickej reštitúcie.

20. Medzi stranami došlo okrem iného aj k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612250781 zo dňa 11. júna 2015 (ďalej len Zmluva o úvere), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver v sume 1 900,--Eur a žalobcovi po poskytnutí spotrebiteľského úveru vznikol záväzok zaplatiť žalovanému celkovú čiastku (pri predpoklade riadneho a včasného splatenia dlhu) v sume 2 421,82 Eur. Jednotlivé náležitosti Zmluvy o úvere sú jasne, zrozumiteľne a určito uvedené v jej texte. Až po uzavretí Zmluvy o úvere strany spolu uzavreli Zmluvu o poskytnutí služby Komfort zo dňa 11. júna 2015 (ďalej len Zmluva o doplnkovej službe). Na základe Zmluvy o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobcovi nadštandardnú doplnkovú službu a žalobca sa zaviazal žalovanému za jej poskytovanie zaplatiť celkovú odmenu v sume 1 149,50 Eur. Žalobca, preto bol z oboch vyššie uvedených zmlúv, avšak z dvoch rôznych právnych titulov, povinný zaplatiť žalovanému spolu sumu 3 571,32 Eur. Žalobca tvrdí, že na splnenie týchto povinností plnil 3 047,37 Eur, žalovaný toto tvrdenie nepopiera.

21. Žalovaný zdôraznil, že mu doposiaľ nebola právoplatne určená zmluvná podmienka v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, ani mu doposiaľ nebolo právoplatne nepriznané plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách.

22. Žalovaný trvá na tom, že Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobcom individuálne dojednaná, je uzatvorená platne a neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaný vždy postupuje s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný nepoužíva voči spotrebiteľom nekalé obchodné praktiky, teda ani pri uzatvorení Zmluvy o doplnkovej službe, nekalé obchodné praktiky voči žalobcovi nepoužil. Žalovaný Zmluvou o doplnkovej službe neobchádza zákon. Skutočnosť, že žalobca uzavrel Zmluvu o doplnkovej službe dobrovoľne (so skutočnou a slobodou vôľou, nie v tiesni) preukazuje okrem iného aj to, že:

- nie každý spotrebiteľ zmluvu o doplnkovej službe so žalovaným uzavrie;
- Zmluva o úvere je úplne nezávislá od skutočnosti, či dôjde alebo nedôjde k uzavretiu Zmluvy o doplnkovej službe so spotrebiteľom;
- Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobcom osobitne uzavretá až po uzavretí Zmluvy o úvere. Nemohla teda podmieňovať uzavretie Zmluvy o úvere, keďže táto bola v čase podpisu Zmluvy o doplnkovej službe už uzavretá;
- žalovaný svojich obchodných zástupcov školí o dobrovoľnej povahe Zmluvy o doplnkovej službe, ktorí spotrebiteľov na túto skutočnosť upozorňujú;
- Zmluva o doplnkovej službe je veľmi stručná zmluva s textom iba na jednom liste, pričom bola osobitne uzavretá a podpísaná stranami (žalobca ju podpísal dokonca až na troch miestach);
- v bode 1.8 Zmluvy o doplnkovej službe je uvedená adresa na podávanie sťažností. Ak by teda aj obchodný zástupca porušil svoju povinnosť upozorniť spotrebiteľa na dobrovoľnú povahu Zmluvy o doplnkovej službe (čo nie je prípad tohto súdneho sporu), môže spotrebiteľ" vždy podať sťažnosť na dotknutého obchodného zástupcu. Spotrebiteľ pritom môže vždy podľa bodu 2.1 Zmluvy o doplnkovej službe od tejto zmluvy odstúpiť, bez toho aby to akokoľvek ovplyvnilo ďalšie trvanie a podmienky uzavretej zmluvy o úvere (žalobca bol poučený a aj tak sa nesťažoval a od zmluvy neodstúpil); a
- žalobca mal záujem na uzavretí Zmluvy o doplnkovej službe, pretože keby mal záujem realizovať platby splátok dlžnej sumy bezhotovostne na bankový účet žalovaného, robil by tak aj pokiaľ by mal uzavretú Zmluvu o doplnkovej službe, žalobca však preferoval osobný výber dlžnej sumy v mieste jeho pobytu. Žalobca zjavne uzatvoril Zmluvu o doplnkovej službe pretože nemal zriadený bankový účet.

23. Zmluva o doplnkovej službe je samostatne uzavretou inomínátnou spotrebiteľskou zmluvou obsahujúcou ustanovenia o predmete plnenia a jeho cene, pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich totiž zrejmé, aká je odmena za doplnkovú službu, ako aj to, za čo sa táto odmena platí, t. z. v čom spočíva podstata služby. Zmluvu o doplnkovej službe strany osobitne podpísali. Zmluva o doplnkovej službe je akcesorickej povahy k Zmluve o úvere, no nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, čo potvrdzuje aj fakt, že niektorí zákazníci žalovaného sa rozhodli pre doplnkovú službu a niektorí nie. Zmluvou o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytovať nadštandardnú doplnkovú službu spočívajúcu predovšetkým v pravidelnom preberaní peňažných súm na úhrady splátok spotrebiteľského úveru v hotovosti v mieste určenom žalobcom - v meste alebo obci, kde má pobyť, a žalobca sa zaviazal žalovanému zaplatiť za túto službu dohodnutú celkovú odmenu. Tieto hlavné zmluvné podmienky, teda doplnková služba ako hlavný predmet plnenia a celková odmena ako cenové dojednanie sú explicitne vylúčené zo súdneho prieskumu ich prijateľnosti podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ alebo Občiansky zákonník). Právo EU v oblasti ochrany spotrebiteľa totiž vychádza z predpokladu, že priemerný spotrebiteľ" si vie ustrážiť hlavné zmluvné podmienky konkrétnej zmluvy predovšetkým tým, či zmluvu uzavrie alebo nie, aj z toho dôvodu sú preto hlavné zmluvné podmienky vo všeobecnosti vylúčené zo súdneho prieskumu skúmania ich prijateľnosti. Táto doplnková služba je orientovaná predovšetkým na tých zákazníkov, ktorí nemajú zriadený bankový účet v banke (aj z toho dôvodu preferovali daní zákazníci režim "Hotovostný režim" v zmluve o spotrebiteľskom úvere). Žalobca pritom preferoval výber hotovosti priamo na mieste ním určenom pred platením vkladom na účet žalovaného alebo bezhotovostným spôsobom. Zrejmom kauzou (ekonomickým dôvodom) uzavretia Zmluvy o doplnkovej službe zo strany žalobcu tak bola zjavne tá istá kauza ako pre cieľovú skupinu zákazníkov, na ktorú je daná služba orientovaná. Jeho snahou tak bolo znížiť svoje náklady, ktoré by musel vynakladať na splácanie úveru, keby úhrady splátok nerealizoval bezhotovostne, teda jeho snahou bolo najmä vyhnúť sa plateniu bankových poplatkov za hotovostný vklad na účet žalovaného (100-krát) a na cestovné náklady v súvislosti s opakovanými cestami do najbližšej banky (100-krát). Ako z uvedeného vyplýva, nešlo o neracionálne rozhodnutie, ale zjavne išlo naopak o racionálne rozhodnutie žalobcu. Napokon žalovaný pripomína, že nie je na ňom, aby bránil svojim zákazníkom využívať jeho nadštandardné doplnkové služby. Uzavretím Zmluvy o doplnkovej službe sa tak záväzok žalobcu platiť splátky dlžnej sumy na bankový účet žalovaného nemení, ibaže žalovaný sa okrem iného navyše zaväzuje fyzicky sa dostaviť na miesto určené žalobcom a prevziať od žalobcu hotovosť, ktorú po jej prevzatí použije na splnenie povinnosti žalobcu z príslušnej Zmluvy o úvere. Žalobca, ako aj každý iný zákazník, sa preto môže dobrovoľne rozhodnúť, že buď" bude splácať splátky na bankový účet žalovaného priamo alebo uzavrie so žalovaným Zmluvu o doplnkovej službe, ktorý od zákazníka bude preberať hotovosť na rôznych miestach odlišných od pobočiek žalovaného. Žalovaný zdôrazňuje, že neexistuje žiadna zákonná povinnosť, a to ani na základe Zmluvy o úvere, ktorá by žalovanému

prikazovala preberať splátky od svojich zákazníkov osobne na ktoromkoľvek mieste, ktoré si zvolia. Neexistuje ani žiaden legitímny dôvod, aby takéto ekonomiky náročné plnenie vykonával žalovaný bezodplatne. Je predsa legitímnym právom žalovaného snažiť sa pri svojej podnikateľskej činnosti dosahovať v medziach stanovených právnymi predpismi zisk. Celková odmena za doplnkovú službu podľa Zmluvy o doplnkovej službe bola pritom určená dohodou strán, je primeraná a v súlade s dobrými mravmi. V plnej miere zodpovedá náročnosti toho, že okrem iného obchodný zástupca sa spravidla 100-krát musí dostaviť do miesta určeného žalobcom za účelom plnenia Zmluvy o doplnkovej službe, z čoho prirodzene vznikajú žalovanému aj značné náklady spočívajúce predovšetkým v cestovných nákladoch a amortizácii 1 (pri niektorých zákazníkoch išlo o cestu tam a späť presahujúcu aj 30 km), rovnako tak aj náklady súvisiace so stratou času a zabezpečovaní úhrad osobám, ktoré tieto činnosti v mene žalovaného vykonávajú. Žalovaný tak žalobcovi poskytoval na základe Zmluvy o doplnkovej službe reálne a ekonomicky náročné protiplnenie, ktoré ale žalovaný dokázal racionalizovať na pre spotrebiteľov primeranú výšku. Pokiaľ aj tak žalobca v konaní namieta údajný rozpor výšky celkovej odmeny s dobrými mravmi, keď celková odmena pripadajúca v prepočte na jeden výber predstavuje približne len cenu obojsmerného autobusového cestovného lístka, tak žalovaný považuje tento hodnotiaci úsudok žalobcu za celkom mylný.

24. Žalovaný uviedol, že žalobca na viacerých miestach žaloby nesprávne tvrdí, že odmena podľa každej Zmluvy o doplnkovej službe by sa mala započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zo Zmluvy o úvere, a preto podľa nesprávneho názoru žalobcu je v Zmluve o úvere uvedená nesprávne výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v takej miere, že vraj ide až o úžeru. Z legálnej definície celkových nákladov tak jasne vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z. rozlišuje medzi doplnkovými službami súvisiacimi so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktoré spotrebiteľ musí navyše uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok a medzi tými, ktoré nie sú podmienkou získania spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok. Žalovaný trvá na tom, že žalobca nemusel uzavrieť Zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe Zmluvy o úvere získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do:

- určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ; odplata aj celková odmena sú tak v súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi;
- celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.; údaje v Zmluve o úvere o celkových nákladoch žalobcu sú tak správne;
- celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; údaje v Zmluve o úvere o celkovej čiastke, ktorú musí žalobca zaplatiť, sú tak správne;
- výpočtu RPMN; údaje v Zmluve o úvere o výške RPMN sú tak správne.

25. Každá Zmluva o úvere bola uzavretá platne v písomnej forme, obsahujúc všetky všeobecné aj osobitné náležitosti, ktoré sa na ňu vzťahujú podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v okamihu jej uzavretia. Zmluva o úvere neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaný voči žalobcovi nepoužil nekalé obchodné praktiky (ani zo strany obchodných zástupcov žalovaného k použitiu nekalých obchodných praktík nedošlo). Na Zmluvu o úvere sa teda nepoužije ani sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. používa pre oblasť spotrebiteľských úverov terminus technicus pre označenie odplaty - ceny, ktorým je spojenie "celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom". Podľa tohto ustanovenia tieto náklady sú "všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.". V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu definujúcu odplatu/ cenu za úver. Inak povedané, odplatom za spotrebiteľský úver sú úroky a poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť (s výnimkou nepovinných doplnkových služieb). Medzi týmito zložkami odplaty za úver nerobí zákon č. 129/2010 Z. z. žiaden rozdiel. V konkrétnom prípade to znamená, že celkové náklady žalobcu zo Zmluvy o úvere tvorili len úrok a poplatok za garantovanú službu. Dojednanie o poplatku za garantovanú službu a o výške úroku nepodlieha v zmysle § 53 ods. 1 OZ, Čl. 4 ods. 2 Smernice 93/13 a relevantnej judikatúry samostatnému súdному prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku a/alebo výšky tohto dohodnutého úroku, pretože ide vždy len o jednu "časť" ceny úveru.

26. Poplatok za garantovanú službu je v Zmluve o úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne a určito, pričom bol v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj Čl. 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v platnom znení (ďalej len "smernica 2008/48"). Súdny dvor EÚ k uvedenému ustanoveniu judikoval, že táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať (rozsudok z 12. júla 2012, vec C-602/10, SC Volksbank Románia SA, bod 65). Je teda zrejmé, že ani samotná smernica 2008/48 nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľských úverov.

27. Dohodnutý úrok je v Zmluve o úvere uvedený jasne, zrozumiteľne a určito, a to fixnou úrokovou sadzbou zo sumy úveru. Dohodnutý úrok je porovnateľný s úrokmami, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty za daný druh spotrebiteľského úveru, resp. dokonca nižší ako priemer v danom segmente trhu. Žalovaný zdôraznil, že nekompenzuje nízky úrok vysokými poplatkami, ako je to bežnou praxou v bankovom sektore a navyše, žalovaný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru podstupuje podstatne vyššie riziko ako banka poskytujúca spotrebiteľský úver. Banka má zväčša splatenie úveru zabezpečené aspoň pohľadávkami z účtu zákazníka, vedeného v danej banke, čo žalovaný nemá.

28. V danom prípade pre splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. je postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že: "Úver sa zo podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 100 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 100. týždňa po dni uzavretia Zmluvy". Žalovaný v súvislosti s touto náležitosťou zdôraznil, že nedávno vyhláseným rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a. s. proti X.Á. U., C-42/15 (ďalej len "Rozsudok HCS") Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom objasnil okrem iného aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48, a to nasledovne: "2. Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.". Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48 jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je však práve spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 Rozsudku HCS, Súdny dvor EÚ poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádza generálna advokátka E. Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok).

29. V danom prípade bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že počet splátok je 100, bola definovaná výška každej splátky, bola určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom. Ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) (teraz písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia," sa transponoval do vnútroštátneho právneho poriadku SR čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48: "výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia". Základným a prelomovým vo vzťahu k objasneniu výkladu tejto náležitosti je preto aj v tomto prípade nedávno vyhlásený Rozsudok HCS (rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016, vo veci Home Credit Slovakia, a. s. proti X. U., C - 42 /15), v ktorom Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom objasnil okrem iného aj článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48, a to nasledovne: "3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave."

30. Žalovaný, hoci popiera všetky tvrdenia žalobcu o neplatnosti oboch spomínaných zmlúv, zdôraznil, že v prípade aplikovateľnosti § 457 OZ, zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Podľa § 457 OZ: "ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal." Z uvedeného vyplýva, že sa v prípade aplikácie § 457 OZ v plnej miere aplikuje synalagma podľa § 560 OZ. In concreto uvedené znamená, že domáhať sa splnenia takéhoto záväzku voči svojej osobe môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana, prípadne preukáže, že je pripravený ho splniť oproti plneniu protistrany. Pokiaľ by teda súd považoval uvedené zmluvy resp. niektorú z nich za neplatnú/ú (hoci tieto zmluvy sú platné) musel by vo svojom výroku vyjadriť vzájomný synalagmatický vzťah, teda vzájomnú podmienenosť každého plnenia, ktoré je jedna strana povinná vrátiť druhej strane. V prípade žalovaného by tak vrátenie plnenia doplnkovej služby nebolo možné, a preto by sa aplikoval § 458 ods. 1 druhej vety OZ, a žalovanému by sa musela poskytnúť zo strany žalobcu peňažná náhrada za plnenie doplnkovej služby poskytnuté žalobcovi. Nakoľko žalobca takúto podmienenosť plnenia v žalobnom návrhu na plnenie nevyjadril, vzhľadom na kontradiktórnosť sporového konania, je už len táto skutočnosť dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

31. Žalovaný k replike žalobcu písomne uviedol, že predmetom súdneho sporu na základe podanej žaloby sú len tie rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú opísané v podanej žalobe, teda nie skutočnosti opísané v súdnych rozhodnutiach alebo iných prílohách žaloby (repliky) na ktoré žalobca v žalobe (v replike) len odkazuje ako je to v prípade predložených rôznych zápisníc z rôznych pojednávaní vedených na Okresnom súde Lučenec.

32. Zmluva o doplnkovej službe je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluvné strany si v nej presne dohodli okrem iného aj predmet plnenia (Čl. 1 bod 1.1) a cenu plnenia (Čl. 1 bod 1.2), pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne z čoho je zrejmé, že v žiadnom prípade sa pri týchto položkách nemôže podľa § 53 ods. 1 druhá veta OZ jednať o neprijateľnú podmienku. Žalobca nemusel uzavrieť Zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe Zmluvy o úvere získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do:

- určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ; odplata podľa Zmluvy o úvere aj celková odmena sú tak súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi;
- celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.; údaje v Zmluve o úvere o celkových nákladoch žalobcu sú tak správne;
- celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; údaje v Zmluve o úvere o celkovej čiastke, ktorú musí žalobca zaplatiť, sú tak správne;
- výpočtu RPMN; údaje v Zmluve o úvere o výške RPMN sú tak správne.

33. Žalovaný na pojednávaní súdu dňa 24.10.2017 uviedol, že žaloba je v značnom rozsahu špekulatívna a nedôvodná. Tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe sú nepravdivé, tak ako to vyplýva aj z výsluchu žalobcu, aj svedka. To, čo je uvedené v žalobe v podstate vychádza z formulárových žalôb právneho zástupcu žalobcu, ako to bolo potvrdené aj oboma výsluchmi na tomto pojednávaní. Žalovaný má za to, že zmluvy boli uzatvorené platne, taktiež aj zmluva o doplnkovej službe bola uzatvorená platne a dobrovoľne. Zmluvy majú všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, taktiež aj výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne, nakoľko zmluva o poskytnutí služby Komfort bola uzatvorená dobrovoľne, čo sa aj potvrdilo. Čo sa týka náležitosti zmluvy, poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Home Credit/U., ku ktorým záverom sa priklonila aj Národná banka Slovenska. Čo sa týka predloženej zápisnice z pojednávania sp. zn. 13Csp/117/2016 zo strany zástupcu žalobcu, poukázal na § 132 ods. 2 CSP, kde opis skutkových okolností nemožno nahradiť odkazom na iné odkazy, čo je v tomto prípade uvedená zápisnica, ktorá poukazuje na iné zmluvy, na iné skutkové okolnosti.

34. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedka G. U., prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, evidencie platieb, predžalobnej výzvy, čestných prehlásení klientov žalovaného, zápisníc z pojednávania vo veci 21Csp/196/2016, 13Csp/58/2017, 13Csp/121/2016, 13Csp/18/2017, 13Csp/96/2016, 13Csp/30/2017, 13Csp/117/2016, Manuálu pre obchodných zástupcov, Stanoviska Európskej komisie vo veci C 372/14, čestného prehlásenia T. X., Informácie odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS a zistil nasledovný skutkový stav:

35. Žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľom dňa 11.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 1 900,--Eur. Celkové náklady žalobcu ako zákazníka podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 sú tvorené súčtom úroku 11,20 % ročne a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou zo sumy úveru, t. j. vo výške 223,07 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 298,75 Eur. RPMN bola vo výške 23,80 %, odplata 521,82 Eur, celková čiastka, ktorú je zákazník povinný zaplatiť Providentu je 2 421,82 Eur, priemerná hodnota RPMN 18,24 %. Žalobca ako zákazník mal splatiť Providentu dlžnú sumu v 100-týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po poslednú je 24,22 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 24,04 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 100 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň stého týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime predplatená platobná karta. Splatnosť prvej splátky nastáva 20.kalendárny deň po dni uzavretia zmluvy a splatnosť každej splátky bol ďalšej splátky 7.kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

36. Dňa 11.06.2015 medzi stranami sporu bola uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, kde žalovaný ako poskytovateľ sa zaviazal žalobcovi ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalobcu ako zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru, poskytnutému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca ako zákazník sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť žalovanému ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 1 549,50 Eur, ktorú sa zaviazal žalobca splácať v stých pravidelných splátkach, a to v 39.týždenných splátkach vo výške 11,50 Eur a poslednú splátku vo výške 11,--Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. V bode 1.3 Zmluvy je uvedené, že zákazník - žalobca svojim podpisom potvrdil, že je mu zrejmé a bol vopred oboznámený s tým, že objednanie uvedenej služby je dobrovoľné, nie je podmienkou získania úveru podľa zmluvy o úvere a ani získania úveru za ponúkaných podmienok a tiež, že ak si službu neobjedná, nezmení to podmienky poskytnutia úveru podľa zmluvy o úvere.

37. Z evidencie platieb má súd preukázané, že zo strany žalobcu došlo z titulu poskytnutého úveru k zaplateniu sumy 3 047,37 Eur.

38. Vypočutý svedok G. U. uviedol, že v spoločnosti žalovaného pracoval ako obchodný zástupca od februára roku 2010 asi do apríla 2016. Náplňou jeho práce bolo vyberanie splátok, kde každý týždeň chodil navštevovať svojich zákazníkov a vyberal predpisovanú týždennú splátku, a ďalej v náplni práce mal to, že keď niekto požiadal o pôžičku, išiel na návštevu a podľa požiadaviek klienta a predpisov, ak vedeli dať pôžičku, tak sa pôžička poskytla. Svoju činnosť vykonával vo A. a rôznych dedinách a spadalo to pod pobočku S.. Čo sa týka samotného žalobcu, tento bol veľmi dobrým zákazníkom, boli v kontakte a mal uzatvorených viacero zmlúv. Každá zmluva sa uzatvára doma u zákazníka, to bol predpis všeobecne, a tak to bolo aj u samotného žalobcu. Všeobecne 90 % zmlúv vypisoval on, a keď chodil spolu so svojim nadriadeným, tak on vysvetľoval čo je v zmluve a nadriadený vypisoval údaje. Bola to taká kontrola od nadriadeného, že ako pracuje. Jeho nadriadenou bola pani P. T.. Čo sa týka samotného žalobcu, ešte pred vypísaním zmluvy mu vysvetlil aká je výška úveru, aký je úrok, aká je týždenná splátka, koľko musí doplatiť celkovo, to všetko vedel, a na základe toho sa vypisovali zmluvy, a potom nadriadení to museli schváliť. Vždy do domácnosti aj k pánovi F. išiel dvakrát, prvýkrát, keď mu vysvetlil podmienky podľa toho aký chcel úver, aká bude úroková sadzba, aká bude týždenná splátka, čo celkovo musí doplatiť, a ak s tým žalobca súhlasil, išiel domov vypísať zmluvy a prišiel naspäť, všetko mu znova vysvetlil, a potom poslal zmluvu na schválenie. Následne to podpísal pán F., aj on. Pri podpisovaní a vypisovaní zmlúv zisťoval u žalobcu, či má zriadený účet v banke, nakoľko mohol si vybrať či chce úver na bankový účet alebo na predplatenú platobnú kartu. Všeobecne, ak chcel zákazník získať peniaze skôr, tak sa dávali na predplatenú platobnú kartu, v prípade, ak dostal peniaze na účet, tak to bolo minimálne za 14 dní. Pán žalobca splácal úver každý týždeň, niekedy dopredu aj na 2-3 týždne, lebo pracoval ako vodič kamiónu a niekedy nebol doma, a keď vedel, že v tom období doma nebude, tak zaplatil vopred splátky aj na 2-3 týždne. Výhodou služby Komfort všeobecne pre klientov bolo, že peniaze dostali na predplatenú platobnú kartu, nemuseli chodiť do banky zaplatiť týždennú splátku, čo bolo konkrétne pre pána žalobcu vyhovujúce, nemal s tým starosti a tiež mal výhodu v tom, že keď vynechal nejakú splátku, tak sa vedeli dohodnúť. Sám pán žalobca súhlasil so zmluvou o poskytnutí služby Komfort, pričom nielen on, ale väčšinou 99 % klientov sa rozhodlo aj pre službu Komfort, lebo vedeli, že peniaze dostanú hneď, a že nebudú mať starosti a nebudú musieť chodiť do banky. Žalobcovi aj vysvetlil, že má možnosť splácať úver aj vkladom na účet v banke. Všeobecne ak si klienti zvolili režim

predplatená platobná karta, tak 90 % klientov si zvolilo aj službu Komfort. Úver, keď bol poskytnutý na predplatenú platobnú kartu, nebolo podmienkou, aby zároveň bola aj uzatvorená zmluva o poskytnutí služby Komfort. Pán žalobca si však sám zvolil túto službu. V prípade, ak sa klient aj rozhodol pre službu doplnkovú Komfort, tak mohol ju aj vypovedať, tak potom by ďalej platil úver cez účet. Uzatvorenie zmluvy o poskytnutí služby Komfort nebolo podmienkou získania úveru na kartu. Svedok ešte dodal, že všeobecne bol odmeňovaný u žalovaného tak, že dostával provízie, ktoré sa skladali z dvoch častí, pričom jedna bola z výberov, to dostal nejaké percento a druhá časť provízie bola podľa toho koľko úverov predali. Čo sa týka predajnosti úverov, tu boli oceňovaní iba pri nových zákazníkoch, to znamená, napríklad u žalobcu, ktorý mal súbežný úver, tak z tohto nemal nič. Výšku odmeny do zmluvy vypisoval na základe tabuľky, ktorú mal od Providentu, ktorá sa odvíjala od výšky úveru.

39. Žalobca do súdneho spisu predložil ako listinný dôkaz čestné prehlásenia klientov žalovaného (č. I. 144 až 167 spisu), z ktorých je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filakove s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami R. U., G. X., A. T., J. U., Š. W., G. X., Z. H. trikrát, G. H. trikrát, N. T., A. X., G. F., D. U., P. R., H. U., G. F., J. T., G. U., Š. F. G. H. U.. Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby G. X., A. T., J. T., H. U., G. U., Š. F., A. X., G. F., G. X., R. U., Š. W., D. U..

40. Z výpovede svedkyne W. J. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Lučenec, obchodnej zástupkyne žalovaného, na pojednávaní dňa 15.06.2017 vyplynulo, že tak úverovú zmluvu, ako aj zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru za žalovaného ako obchodná zástupkyňa so žalobkyňou podpísala. Svedkyňa k mechanizmu dojednávania zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru uviedla, že ak klient požadoval peniaze vyplatiť ihneď, napr. v ten istý deň, tak mu bolo vysvetlené v čom táto služba spočíva a že to bude zaplatené viac ako keby dohoda o dobrovoľnej doplnkovej službe dojednaná nebola, vtedy to bolo síce lacnejšie, ale peniaze dostať ihneď klient nemohol. Ak teda klient chcel peniaze mať vyplatené ihneď, musel podpísať dohodu o doplnkovej službe. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ si spomína, žalobkyňa potrebovala peniaze ihneď.

41. Z výpovede žalobkyne M. Č. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Lučenec vyplynulo, že peniaze jej boli vyplatené v hotovosti "na ruku" pani J.. Zmluva sa podpisovala doma u žalobkyne, túto vypísala pani J. podľa údajov z občianskeho preukazu a ukázala čo treba podpisovať, podpisovalo sa viacero listín. Inkasovanie splátok prebiehalo pani J. doma u žalobkyne, iný spôsob platenia obchodná zástupkyňa nenavrhol. Žalobkyňa uviedla, že pokiaľ si spomína, tak mala tri spotrebiteľské zmluvy podpísané, inkasovať chodila pani J., či chodil niekto iný si nespomína, všetky úvery podľa týchto zmlúv boli vyplatené v hotovosti.

42. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v konaní žalobkyňu G. F., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani G. A.Á.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyňi doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

43. Svedok G. X. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom G. U. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spisanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

44. Svedkyňa J. T. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že rovnako ako manžel A. T. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to G. A., pani W. a pani Q.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každotýždenne, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

45. Svedok H. U. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že popísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

46. Svedkyňa M. Č. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že bola klieťkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa. Obchodná zástupkyňa jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani J. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každotýždenne priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani J. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

47. Svedkyňa G. U. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohli ich byť tak tri či štyri. Osoba, ktorá ku nej prišla jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinku. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každotýždenne doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že má aj takú možnosť, žeby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, ktorú žaluje.

48. Svedok Š. F. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

49. Svedok A. X. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevie uviesť. Podpisovalo

sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. S Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval skutočnosť či má účet v banke alebo nie, myslí si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

50. Svedkyňa G. F. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že je klientkou Providentu, od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne J. T.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária H.. O. z A..

51. Svedkyňa G. X. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si to nepamätá, pretože má dva úvery a pri druhej zmluve asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa P. A.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa X. Č. a na konci nejaká pani N.. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

52. Svedok R. U. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani G. A., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. cez poštu, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providnetu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyne alebo obchodného zástupcovi cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

53. Svedok Š. W. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani X. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná

zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internet bankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

54. Svedok D. U. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral úvery od spoločnosti Provident, zmluvu uzatváral doma, trvalo to asi dve hodiny. Zmluvu podpisovala obchodná zástupkyňa G. A., podpisovalo sa viacero listín. Aké to boli listiny, k tomu sa nevedel vyjadriť, bolo to malým písmenom a zmluvy si nečítal. Celé stretnutie trvalo asi pol hodinu. V prvom prípade peniaze dostal na ruku, druhýkrát dostal kartičku a vybral si ich z bankomatu. Splácal do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila raz mesačne k nemu pri oboch zmluvách. O tom, že splácanie úveru bude do rúk obchodnej zástupkyne sa dozvedel pri uzatvorení zmluvy. O tom, že môže splácať aj inak nevedel, ale bolo to tak zrejme najjednoduchšie. Nevedel o tom, že môže platiť napr. prostredníctvom pošty, ani že je iná cena úveru keď bude chodiť pre peniaze obchodná zástupkyňa ako keď bude platiť inou formou. Spoločnosť Provident nežaluje. Dohodol sa však so zástupkyňou, že ona podá žalobu.

55. Svedkyňa G. A., obchodná zástupkyňa žalovaného, v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že pracovala ako obchodná zástupkyňa pre žalovaného Provident skoro päť rokov. Počas tejto doby uzatvorila väčší počet zmlúv, približne asi tri zmluvy do týždňa, záležalo to od klientov. Zmluvy sa uzatvárali vždy doma v domácnosti klienta a postupovala podľa toho ako bola poučená zo strany spoločnosti Provident. Vždy musela u klienta zisťovať aký má príjem, aké má výdaje a podľa toho postupovala. Mala postupne viacerých nadriadených, vedúceho, resp. vedúcu, a boli sústredení podľa okresu. Klientov sa nepýtala či majú zriadený účet, pretože to nebola jej povinnosť, tak boli školení, že na túto skutočnosť sa nemusia pýtať. Klienti mali ale možnosť dostať peniaze buď na účet alebo do ruky. Ak chceli hneď peniaze tak do ruky a v tom prípade platili aj služby. Svedkyňa uviedla, že hneď musela spísať zmluvu a samozrejme, že potom chodila pre tie peniaze raz do týždňa pre splátky, čo boli tie služby. Čiže keď klienti dostali úver v hotovosti, tak chodila týždenne pre splátky, lebo to boli týždenné splátky. V zmluve bolo uvedené, že možno od nej v 14-dňovej lehote odstúpiť, aspoň si to myslí, že to bolo 14 dní. Svedkyňa uviedla, že vie, že keď klienti dostali peniaze v hotovosti, museli podpísať viacero listín, jednak to bolo zmluva, jednak služba Komfort, presne už teraz nevie, ale to bolo viacero listín. Neskôr mali takú inštrukciu, že nemôže dávať peniaze do rúk, ale len tak, že dostali bankovú kartu a cez tú si mohli vybrať peniaze, čiže aj tam bola jedna listina, že dostanú bankovú kartu, a teda listín bolo viacero. Keď klienti chceli peniaze hneď do ruky, tak museli podpísať zmluvu Komfort a to znamenalo, že zástupkyňa bude chodiť každý týždeň pre peniaze. Ak chceli peniaze len na účet, mohli platiť do banky, vtedy tá služba, že chodila pre peniaze nebola. Svedkyňa uviedla, že nemala prípad, kedy klienti by dostali peniaze v hotovosti a platili by splátky na účet a ani o to klienti nežiadali. Uviedla, že klientov poučila o tom, že môžu dostať peniaze na ruku, a to hneď, alebo na účet, ale to až po uplynutí určitej doby. Toto každému vysvetlila, lebo to bolo jej povinnosťou. Na otázku súdu či svedkyňa poučila klientov, že pokiaľ chcú peniaze na ruku musia vlastne zaplatiť doplnkovú službu, ktorá bude spočívať v tom, že budú obchodní zástupcovia vyberať splátky osobne a poučila ich o tom, že sú rozdielne aj poplatky za tieto služby, svedkyňa uviedla, že každého klienta o tom poučila. Úver so službou bol drahší, ale mali okamžite tie peniaze. Odmenu obchodná zástupkyňa dostávala percentuálne podľa toho koľko mala klientov. Je rozdiel či to bol nový klient alebo či bol zamestnaný alebo nie a rozdiel bol v odmeňovaní aj v prípade, keď chodila vyberať peniaze a tým keď zmluvu uzatvorila, že sa neposkytovala doplnková služba, čo je však pochopiteľné. Svedkyňa uviedla, že žalobkyňa G. F. chcela peniaze v hotovosti, vedela, že má žalobkyňa účet, ale túto klientku "zdedila" od kolegyne a neverí, žeby okolnosti doplnkovej služby jej kolegyňa nebola vysvetlila.

56. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/18/2017 strana 233 a nasl. (č. I. 179 a nasl.) zo dňa 05.06.2017 vyplynulo, že žalobkyňa Ž. R. uviedla, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným zástupcom, ktorí chodili

peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpisovať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju výslovne nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

57. Svedkyňa G. A. v konaní 13Csp/18/2017 uviedla, že keď bol klient nový, tak si mohol pri pôžičke vybrať či túto dostane v hotovosti alebo či ju chce na účet. Keď sa však už jednalo o tzv. refinancovanie, tak tam už výber nebol. Tam už zmluva bola pripravená a už si vybrať nemohol či bude platiť v hotovosti alebo na účet. V prípade, ak klient dostal peniaze už vyplatené v hotovosti, alebo dostal kartu, tak už musel uhrádzať v hotovosti, už to zmeniť na bezhotovostnú platbu nemohol. Svedkyňa uviedla, že rozdiel v tzv. bezhotovostnom splácaní oproti hotovostnému splácaniu bol v tom, že pri bezhotovostnom poskytnutí pôžičky bol úrok nižší, pretože pri hotovostnom poskytnutí de facto sa muselo dôjsť aj k zaplateniu obchodného zástupcu, preto to bolo rozpočítané.

58. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/96/2016 zo dňa 05.06.2017 vyplýva, že žalobca N. K. uviedol, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom X., ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednania o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

59. Svedok H. X. v konaní 13Csp/96/2016 uviedol, že robil obchodného zástupcu firmy Provident od novembra 2013 do mája 2015, mohol mať tak 100 až 140 klientov mesačne, pričom žalobcu pána R. pozná, ale uzatváral s ním len jednu zmluvu, nakoľko menovaný už nejaké zmluvy uzatvorené mal. Pri W.dpise zmluvy sa už peniaze nedávali do ruky, ale vydávala sa karta. Trvalo to taký týždeň, dva kým klient peniaze dostal. M. vypisoval doma u pána K.. Bolo to viacero listín, okrem zmluvy si už nespomína čo sa vlastne podpisovalo. Spôsob platenia bol dojednaný, napr. tak, že sa dohodla každomesačná inkasácia, ak bol dohodnutý spôsob Komfort, potom chodil inkasovať do domu klienta. Podľa usmernenia manažérky zmluva Komfort bola dojednávaná len s takými "lepšími" klientmi, ktorí brali väčší objem peňažných prostriedkov 1 000,--Eur a viac. Tak tam bola možnosť platenia ich splátok aj na účet. Pri týchto klientoch, ktorí neboli vyhodnotení ako tzv. "lepší", tak sa dojednávala Komfort služba. Obchodný zástupca na otázku uviedol, že keby chcel žalobca dostať pôžičku a nechcel by zmluvu Komfort podpísať či by ju dostal, obchodný zástupca uviedol, že nevie, ale neverí tomu, že by takúto pôžičku bol dostal. O tom kto dostane na podpis zmluvu o službe Komfort rozhodovala podľa svedka vedúca.

60. Čestné prehlásenia boli predložené aj u osôb M. Č. (č. I. 146 spisu), ktoré čestné prehlásenie sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádza, že dňa 03.10.2014 uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu W. J. Zmluvu o úvere č. 61038885 a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde popisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala "tu a tu sa to má podpísať". Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

61. Žalobca do súdneho spisu doručil aj čestné prehlásenie T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., U. XX, z ktorého je preukázané, že v mesiacoch jún, júl a august 2009 pracovala ako obchodný zástupca pre žalovaného a zúčastnila sa vstupných školení pre obchodných zástupcov a žalobcovi z tohto titulu odovzdala aj listiny "Vstupné školenie pre obchodných zástupcov".

62. Žalobca do súdneho spisu taktiež doručil "Stanovisko Európskej komisie vo veci C-372/14, M. Y. proti Provident financial, s.r.o., kde poukázal na bod 5 záverov návrhu Komisie Súdného dvora, a to že Smernica Rady 87/102/EEC sa má vykladať v tom zmysle, že súčasťou celkových úverových nákladov pre spotrebiteľa na účely výpočtu RPMN je aj odmena za hotovostné preberanie splátok úveru, a to bez ohľadu na výšku uvedeného poplatku ako aj na skutočnosť, či mal spotrebiteľ v tejto veci skutočnú slobodu voľby.

63. Na pojednávaní súdu žalobca do súdneho spisu doložil Zápisnicu z pojednávania v spore 13Csp/117/2016, kde bola vypočítaná ako svedkyňa P. T., ktorá pracovala u žalovaného ako obchodná zástupkyňa, aj ako obchodná manažérka, ktorá okrem iného povedala, že ak si klient chcel vybrať zmluvu so službou, bol upozornený na to, že to bude drahšie, bola spisovaná osobitná zmluva, pretože bolo zrejmé, že obchodný zástupca musí za týmto klientom chodiť, chodil autom, a s tým vznikli ďalšie náklady. Ak sa klient dodatočne rozhodol, že túto službu nechce využívať, bolo tam ustanovenie, v zmysle ktorého mohli klienti odstúpiť od zmluvy, a niektorí to aj využili. Bezslužbový úver mohol dostať každý, s tým problém nebol. Keď však chcel peniaze klient viac-menej ihneď mať a jednalo sa napríklad o klientov z obcí, kde banky a pošty nefungovali tak, tak si potom klienti radšej volili služby so službou. Ak chcel klient peniaze na kartu ihneď, vtedy zmluvu o službe musel podpísať, mal však možnosť zvoliť si aj úver bezslužbový. V tomto prípade by takúto zmluvu nemusel podpisovať a finančné prostriedky by mu aj tak prišli.

64. Zo strany žalovaného na pojednávaní súdu bol doručený listinný dôkaz "Informácia odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS z 18.04.2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti X. U.", z ktorého je zrejmé poskytnutie stanoviska NBS k aplikácii rozsudku Súdného dvora, ktorý názor bude uplatňovaný pri vybavovaní podaní finančných spotrebiteľov výkone dohľadu a vedením prvostupňových konaní.

65. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010, účinný k 11.06.2015, na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

66. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010, účinný k 11.06.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

67. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010, účinný k 11.06.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

68. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010, účinný k 11.06.2015, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

69. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, účinný k 11.06.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

70. Podľa § 52a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, účinný k 11.06.2015, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

71. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinný k 11.06.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

72. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

73. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

74. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku má súd preukázané, že žaloba je nedôvodná.

75. Súd posúdil zmluvu uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 11.06.2015 o spotrebiteľskom úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že dňa 11.06.2015 došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň aj zmluvy o poskytnutí služby komfort a taktiež nebola sporná ani skutočnosť, že z titulu uzatvorenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 900,--Eur, ktorý splatil v celkovej výške 3 047,37 Eur.

76. Spornou skutočnosťou medzi zástupcom žalobcu a žalovaným bolo to, či Zmluva o poskytnutí služby Komfort uzatvorená ten istý deň ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere, t. j. 11.06.2015, bola podmienkou poskytnutia úveru a teda aj uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následne z toho plynúce dôvody porušenia zákona č. 129/2010 Z. z. v časti správnosti uvádzania RPMN. Táto skutočnosť však medzi samotným žalobcom a žalovaným sporná nebola, keď žalobca uviedol v zhode s vypočutým svedkom G. U., obchodným zástupcom, že zmluvu o doplnkovej službe Komfort uzatvoril dobrovoľne, pretože to sám chcel, nakoľko pracuje ako vodič kamiónu a takto mu to vyhovuje, i napriek tomu, že má účet zriadený v banke. Sporné medzi stranami sporu taktiež bolo právne posúdenie toho, či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2 písm. f/, l/ obsahuje dobu trvania zmluvy a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v

ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

77. Čo sa týka listinných dôkazov predložených zo strany zástupcu žalobcu, a to Zápisníc z pojednávani na Okresnom súde Lučenec ako aj čestných prehlásení, kde boli vypočutí jednak klienti žalovaného, a jednak obchodní zástupcovia, síce vyplynulo, že v prípade, ak chcel klient mať poskytnutý úver hneď, t. j. na režim predplatená platobná karta, musel podpísať aj zmluvu o poskytnutí služby Komfort, resp. o inej možnosti splácania úveru dlžníci nevedeli, avšak od tejto mohli odstúpiť. Tieto dôkazy súd vyhodnotil ako nepriame pre predmetné konanie, nakoľko pre predmetné konanie sú rozhodujúce dôkazy vykonané v tomto konaní, a to samotná výpoveď žalobcu, ktorý uviedol, že zmluvu o poskytnutí služby Komfort chcel uzatvoriť sám, uzatvoril ju dobrovoľne, nakoľko mu to tak vyhovovalo, vzhľadom na jeho zamestnanie, keď pracoval ako vodič kamiónu. Túto službu chcel i napriek tomu, že mal zriadený účet v banke. So službami Providentu bol spokojný, nikdy nepodal sťažnosť. Túto skutočnosť potvrdil aj G. U., ktorý bol poučený ako svedok aj o následkoch krivej výpovede v zmysle § 196 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a uviedol, že konkrétne žalobca si sám vybral doplnkovú službu - Zmluvu o poskytnutí služby Komfort s účelom, aby splátky z titulu úveru mohol splácať v domácom prostredí, pričom túto zmluvu aj keby si nevybral dobrovoľne, nemusel podpísať na to, aby mu bol poskytnutý úver na režim predplatená platobná karta. Sám žalobca súdu uviedol, že svedok hovoril pravdu čo sa týka skutočností ohľadne uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytnutí služby Komfort.

78. Súd mal za to, že pre predmetné konanie je smerodajná výpoveď jednak samotného žalobcu, ktorá sa v smere dobrovoľnosti uzatvorenia zmluvy o poskytnutí služby Komfort rozchádzala s jeho samotným zástupcom a taktiež je smerodajná výpoveď obchodného zástupcu G. U., ktorý bol vypočutý ako svedok a poučený o následkoch trestného činu krivej výpovede v zmysle § 196 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

79. Na základe vyššie uvedeného súd zmluvu o doplnkovej službe vyhodnotil tak, že bola so žalobcom individuálne dojednaná, bola uzatvorená platne, a neobsahuje neprijateľné podmienky. Tak ako vyplynulo z výpovede samotného žalobcu, ale aj svedka, obchodného zástupcu G. U., žalobcovi dvakrát, a to pred podpisom zmluvy, a aj pri podpise zmluvy bolo vysvetlené koľko musí zaplatiť splátok za úver, aká bude úroková sadzba, čo bude musieť celkovo zaplatiť z titulu uzatvorených zmlúv, takže aj celková odmena za doplnkovú službu podľa zmluvy o doplnkovej službe bola určená dohodou strán a bola primeraná protiplneniu, ktoré žalovaný musel vynaložiť, aby sa spravidla 100-krát dostavil do miesta určeného žalobcom za účelom plnenia zmluvy o doplnkovej službe. Z uvedených skutočností vyplýva, že v písomnom vyhotovení žaloby je nepravdivo uvedené, že zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, a že je nelogické, ba až absurdné, že by žalobca sám požadoval uzatvorenie tejto zmluvy o doplnkovej službe. Túto skutočnosť v konaní pri tom vyvrátil sám žalobca vo svojej výpovedi ako aj obchodný zástupca, ktorý bol vypočutý ako svedok, pričom z ich výpovedí mal súd preukázané, že uvedená zmluva o poskytnutí služby Komfort bola uzatvorená dobrovoľne.

80. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú vymedzené v § 2 písm. g/ ako aj § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel, pričom do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa okrem iného majú započítavať aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Keďže v danom prípade sa nepreukázala povinnosť žalobcu uzatvoriť doplnkovú službu na to, aby mu bol poskytnutý úver, nakoľko túto službu doplnkovú si sám vybral, a úver by mu bol poskytnutý aj bez uzatvorenia zmluvy o doplnkovej službe, čo vyplynulo aj z výpovede svedka G. U., náklady z titulu zmluvy o poskytnutí služby Komfort sa preto v zmysle uvedeného nemajú započítavať do výšky RPMN, uvedenej v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

81. Čo sa týka listinného dôkazu, ktorý bol v tomto smere predložený zo strany zástupcu žalobcu, a to Stanoviska Európskej komisie vo veci C-372/14 M. Y. proti Provident Financial, s.r.o., kde dal do pozornosti najmä bod 5 záverov komisie, k tomuto súd uvádza, že Smernica Rady 87/102/EEC bola zrušená Smernicou 2008/48/ES, ktorá bola prevzatá do nášho právneho poriadku, z čoho vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý sa týka aj predmetných zmlúv, ktoré sú predmetom konania, je v súlade so Smernicou novou 2008/48/ES. Ďalej súd uvádza, že Smernice sa do našich zákonov preberajú, že

nejedná sa o nariadenie, ktorým by bol súd viazaný, ale súd vychádza pri posudzovaní jednotlivých spotrebiteľských zmlúv zo zákona, v ktorom je už Smernica zahrnutá.

82. Žalobca v žalobe ďalej namietal, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., a taktiež absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. K tomuto súd uvádza, že je pravdou, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ je povinný určiť v zmluve presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostané náklady, vychádzajúc zo znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uvedené znenie zákona súdmi bolo interpretované ako prísnejšie v porovnaní so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili ako povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. ods. 2 tejto smernice. Súdy Slovenskej republiky pri výklade ustanovení právnych predpisov, platných na území SR, sú povinné aplikovať eurokonformný výklad. V prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, upravuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo ak sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu meniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica, konanie 14Co/435/2016 zo dňa 26.07.2017).

83. Pre splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. je postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že : "Úver sa zo podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 100 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 100. týždňa po dni uzavretia Zmluvy". Rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a. s. proti X. U., C-42/15 (ďalej len " Rozsudok HCS") Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom objasnil okrem iného aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48, a to nasledovne: "2. Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.". Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48 jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je však práve spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 Rozsudku HCS, Súdny dvor EÚ poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádza generálna advokátka E. Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom prípade bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že počet splátok je 100, bola definovaná výška každej splátky, bola určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom. Navyiac súd podotýka, že žalovaný mal uzatvorenú zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby Komfort, kde vedel, že každý týždeň ho navštívi obchodný zástupca za účelom výberu splátok, mal jeho kartu splátok, kde sa značili zaplatené splátky, takže žalobca ako spotrebiteľ bez ťažkostí a s istotou vedel identifikovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

84. Žalobca v žalobe tvrdil, že v zmluve absentuje okruh plnení, ktoré majú byť spotrebiteľovi poskytované ako protiplnenie za poplatok za garantovanú službu. K tomuto súd uvádza, že protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je špecifikované v bode 4 zmluvy o úvere. Poplatok za garantovanú službu bol v čase uzatvorenia zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom v zmysle § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd mal za to, že žalobca bol pred uzatvorením zmluvy so žalovaným a pred poskytnutím úveru zrozumiteľne informovaný o tom, že jednou zo zložiek odplaty za poskytnutie úveru je aj poplatok za garantovanú službu, čo vyplýva aj zo samotnej zmluvy a výpovede svedka a žalobcu, ktorý potvrdil, že svedok na pojednávaní vypovedal pravdivo. Čo sa týka samotnej výšky poplatku za garantovanú službu, jeho výška bola premietnutá do RPMN a je jednou zo zložiek odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov. Dojednanie o poplatku za garantovanú službu nepodlieha v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj článku 4 ods. 2 Smernice 93/13 samotnému súdному prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Citované ustanovenie neumožňuje skúmať prijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou je cenové dojednanie, pokiaľ je vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Zákon síce rozlišuje hlavný predmet plnenia, ale nerozlišuje cenové plnenia na hlavné cenové plnenia a vedľajšie cenové plnenia. Z uvedených skutočností je zrejmé, že v podstate išlo o administratívny poplatok, ktorý zákon dovoľuje, nevyžaduje jeho špecifikáciu, i napriek tomu v bode 4 zmluvy bol špecifikovaný, bol vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, a preto súd nepovažoval poplatok za garantovanú službu za neplatný.

85. Na základe všetkých vyššie zdôvodnených skutočností, najmä v odsekoch 79 až 84 súd mal za to, že na strane žalovaného nevzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle 451 Občianskeho zákonníka ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, tak ako na to poukazoval žalobca v písomnom vyhotovení žaloby, taktiež v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

86. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

87. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

88. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení a žalovanému ako strane úspešnej v konaní priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.